

[Petra Petersen.]

ved at imødekomme biblioteksfolkene, der ikke har fået alle deres ønsker og krav opfyldt.

Idet jeg udtrykker min glæde over de fremskridt, dette lovforslag indeholder, skal jeg endnu en gang tilsige mit partis støtte ved behandlingen af det.

Viggo Stareke: Fra vor side ønsker man biblioteksvæsenet i Danmark alt muligt godt. Bøger er gode venner og gode hjælpere. Men det forekommer en sommetider, at man er tilbøjelig til at overvurdere dem, for bøger vil altid kun være et surrogat for virkeligheden. Vi er derfor skeptiske overfor berettigelsen af det foreliggende lovforslag. For det første fordi det er tvivlsomt, om det, der omfattes af det, bør være en offentlig opgave, en statsopgave. Vi mener, at en sådan opgave i et økonomisk sundt samfund bør løses på frivillighedens grund.

Når der i lovforslagets § 1 tales om folkebibliotekernes formål, som er at virke for almindelig udbredelse af kundskab og oplysning, så er dette et meget smukt og værdifuldt formål; men når det skal ske, som der står, igennem faglig, skønlitterær og anden almindelig litteratur, kommer man uvilkårligt til at tænke på, om det nu er offentlighedens opgave at udbrede skønlitteraturen. Det synes jeg kan diskuteres. Det, at der i lovforslagets § 2, stk. 2, er indføjet en løftebestemmelse, der anvender ordet „skal“ i den forbindelse, at kommunalbestyrelserne i de kommuner, hvor der den 1. april 1960 ikke findes folkebiblioteker, skal træffe foranstaltning til, at der inden 1. april 1961 oprettes biblioteker, er en obligatorisk bestemmelse, som gør, at man efter min mening kan formode, at biblioteksvæsenet helt vil blive lagt ind under det offentlige.

Det andet punkt, hvor man har grund til at være skeptisk med hensyn til det foreliggende lovforslag, vedrører den officielle side af sagen og det tidspunkt, hvorpå lovforslaget fremsættes. Danmark befinder sig i dag i en ganske usædvanlig vanskelig økonomisk krise. Der er kæmpemæssige budgetter for det offentlige, og fra alle sider erkendes det, at der skal besparelser til. Alle er enige om, at besparelser er nødvendige, og alle plejer at være enige om, at det aldrig er på det foreliggende område, der skal spares.

Jeg synes, det er et urigtigt tidspunkt at fremkomme med dette lovforslag på. Vi vil fra vor side afvente forslaget behandling i udvalget.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg vil gerne overfor de udtalelser, der er fremkommet, sige, at jeg i det store og hele har grund til at takke ordførerne for i hvert fald den velvillige interesse, de har vist selve det formål, som lovforslaget har, nemlig biblioteksvæsenets udbredelse i Danmark. Dog må jeg vel til en vis grad undtage den ærede sidste ordfører, idet det ærede medlem med et vist forbehold udtrykte sin tro på bogen som hjælper, da den kun var et surrogat i sammenligning med virkeligheden. Det ærede medlem fandt det overhovedet tvivlsomt, om der var en statsopgave her, og han hæftede sig specielt ved, at det var tvivlsomt, om man, hvis det nu var en statsopgave, så skulle gå så vidt som til at udbrede kendskabet til skønlitteraturen.

Jeg tror nok, jeg må sige overfor det ærede medlem hr. Viggo Stareke, at disse meget skeptiske betragtninger, som jo til sidst konkluderede i en finansiell betragtning, som faldt sammen med, hvad der blev fremført af det ærede medlem hr. Karl Olsen, og som jeg senere skal komme tilbage til, er så fjern fra den grundbetragtning, jeg er ledet af overfor biblioteksvæsenet, at jeg frygter for, at der næppe vil kunne bygges nogen rigtig bro mellem det ærede medlem og mig i denne henseende. Men jeg takker dog for, at det ærede medlem sagde, at bøger er gode venner; så kan det være, at det ærede medlem og jeg også kunne blive gode venner angående lovforslaget, for så meget gav han dog bogen i alt fald.

Jeg vil gerne takke det ærede medlem hr. Lars M. Olsen for den dybe forståelse, han viste for den kulturelle opgave, og jeg vil gerne fremhæve, hvad det ærede medlem pegede på i sit indlæg, nemlig den overordentlige byrde, som folkebibliotekerne bar i besættelsens år. Det er jo en kendt sag, at det dengang viste sig, at folk følte en overordentlig stærk trang til at læse, og at bibliotekerne, skønt det var vanskelige forhold, de arbejdede under, løste denne opgave. Dette forhold, som det ærede medlem her pegede på — det vil jeg gerne sige overfor visse betænkeligheder fra andre ordførere — synes jeg bevirker og må bevirke, at staten virkelig har nogen forpligtelse. Når man tænker på, hvilken opgave der her er løst, når man tænker på de store ændringer i prismæssig henseende, der er indtrådt, og man tænker på det enorme slid, der er gået i de år på bogbestanden, kan man ikke godt overfor den store virksomhed, der her er tale om, med de talrige ypperlige medarbejdere, den har, nu ganske koldt